

— Изпжждатъ го. Затова казва Христосъ, че човѣкъ трѣбва да се отрече отъ всичко. Подразбирамъ, че човѣкъ трѣбва да затвори очитѣ си за всичко материялно, не трѣбва да вижда той. Не, ние трѣбва да затворимъ очитѣ си за свѣта въ насъ, а нека да дадемъ ходъ на външния свѣтъ, нека се радваме, че той работи. Ако богатитѣ хора нѣмаха тия кѣщи, знаете ли какво щѣше да бъде? — Въ горитѣ щѣхте да ходите. Тѣй, както е устроенъ свѣтътъ, нека се радваме на туй проявление; а ние, като хора на туй велико Божествено учение, трѣбва да знаемъ, че имаме да разрѣшаваме по-велики задачи, имаме по-високи цѣли. Ти си се влюбилъ. Та нима това е разрѣшение на задачата? Ако ти си се влюбилъ, това е само единъ моментъ отъ разрѣшение задачата на твоя животъ. Ако ти трѣбва да се влюбишъ, трѣбва да се влюбишъ въ Онзи великъ изворъ на живота, който дава разрѣшение на задачата ти. Ако трѣбва да се влюбите, въ какво трѣбва да се влюбите: въ вашата вощена свещъ, или въ слънцето? — Слънцето ще ви даде и свѣтлина и топлина, а вашата вощеница ще ви даде само малко свѣтлинка. Вощеницата ти ли я направи? — Пчелитѣ я направиха. Ти взе малко восѣкъ отъ пчелитѣ, направи тази вощеница и казвашъ: да е жива вощеницата ми! Че какъ може да е жива вощеницата ти? Да съмъ живъ азъ! — да. Да сж живидѣцата ми; да сж живи приятелитѣ ми; да е живъ българскиятъ народъ; да сж живи англичанитѣ, французитѣ; да сж живи всички народи; да сж живи всички добри хора на земята; да сж живи всички учени хора; да сж живи всички хора, които вършатъ волята Божия! „Хаушъ-бѣнъ-зутъ“! Е,